

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 П 027871 18 Р
Бања Лука, 11.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Горјане Попадић и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља А.Б.1 из Г., А.Б.2, М.М.1 и М.М.2 из К.Д., К.Ч. и Н.М. из З., сви заступани по С.М., адвокату из Б.Л., против тужених Н.С. из З. и С.С. из С., обоје заступани по С.Б., адвокату из К.Д., К.С. из З., М.М.3 из З., те М.М.4 из З., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о приједлогу тужених Н.С. и С.С. за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање по жалби у овоме предмету, на сједници одржаној 11.5.2018. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се приједлог за делегацију суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Приједору број 77 0 П 027871 10 П од 26.5.2017. године дјелимично је удовољено тужбеном захтјеву. Тужени Н.С. и С.С. су изјавили жалбу против ове пресуде у којој, поред осталог, траже да се предмет уступи Окружном суду Бања Лука, наводећи да Окружни суд у Приједору, који је надлежан за одлучивање о њиховој жалби, неће бити објективан обзиром да је у међувремену за судију тог суда изабран онај судија који је донио првостепену пресуду у овој правној ствари.

Приједлог није основан.

Одредбом члана 50. ст. 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, даље: ЗПП) прописано је да Врховни суд Републике Српске може, на приједлог странака или надлежног суда, одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан основни суд са подручја другог окружног суда или други стварно надлежан окружни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Из ове законске одредбе произлази да се делегација надлежности суда може темељити на разлозима процесне економије, ради бржег и лакшег спровођења поступка (разлози цјелисходности), или на другим оправданим разлозима тј. да би се избјегао могући сукоб интереса и постигла што већа објективност суда. Разлози за делегацију другог стварно надлежног суда морају бити од изузетног значаја, јер само такви разлози оправдавају одступање од Уставом Републике Српске и Законом о судовима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“

број 37/12, 44/15 и 100/17, даље: ЗС) разграничене територијалне надлежности судова.

У овом случају нису испуњени услови за делегацију суда прописани у члану 50. ЗПП, обзиром да није пружен ниједан доказ из кога би се могло закључити да Окружни суд у Приједору у овој правној ствари не може поступати објективно и непристрасно. Наиме, није разлог за делегацију мјесне надлежности суда околност што у надлежном окружном суду ради судија који је донио првостепену пресуду против које је изјављена жалба о којој треба одлучити тај окружни суд. То је разлог за искључење овог судије (члан 357. тач. 5. ЗПП), о коме је надлежан да одлучи предсједник истог суда, а никако разлог за делегацију другом стварно надлежном суду.

На основу изложеног, а у складу са одредбом члана 35. тачка е) ЗС, ваљало је одлучити као у изреци овога рјешења.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић